

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.043/2022/10.

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Huszti György Ügyvédi Iroda (cím1; eljáró ügyvéd: dr. Huszti György) által képviselt Felperes cím2 alatti lakos felperesnek -, a Dr. Partizer Éva ügyvéd (cím3) által képviselt Alperes cím4 alatti székhelyű alperes ellen, közszféra körébe eső és egyéb szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perben a Nyíregyházi Törvényszék 3.M.70.262/2020/46. szám alatt meghozott ítéletével szemben a felperes által 48. alszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében megváltoztatja és a vezetői megbízás visszavonása jogellenességének jogkövetkezményeként kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek vezetői pótlék címén 167 143 (százhatvanhétezer-száznegyvenhárom) forint összeget és 10 614 (tízezer-hatszáztizennégy) forint elsőfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a feljegyzett kereseti- és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított – és a fellebbezés szempontjából lényeges – tényállás szerint a felperes 2015. május 1. napjával létesített közalkalmazotti jogviszonyt az alperes jogelődjével, mint munkáltatóval ügyvivő szakértő munkakör betöltésére. A felperest a kinevezésével egyidejűleg megbízták – visszavonásig, de legkésőbb az eredményes pályázati eljárás lefolytatásáig – a Gazdasági és Vagyongazdálkodási Központ, Gazdasági Iroda irodavezetői feladatainak ellátásával azzal, hogy a felperest az átmeneti többletfeladatokért a munkáltató kereset-kiegészítésben részesítette.

[2] A szenátus a munkáltató Szervezeti és Működési Szabályzatát (továbbiakban: SZMSZ) akként módosította, hogy 2015. július 30-tól a 41/F.§ alatt szabályozásra került a Gazdasági és Kontrolling Iroda. A 41/F. § (1) bekezdés rögzítette, hogy a Gazdasági és

Kontrolling Iroda a kancellár irányítása alá tartozó szervezeti egység, amelyet a (3) bekezdés szerint az irodavezető vezet, amellyel a (4) bekezdés értelmében a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetője a munkáltató gazdasági vezetője.

[3] A felperest 2015. szeptember 1. napjától 2018. augusztus 31. napjáig terjedő időszakra megbízták a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői feladatok és egyben a gazdasági vezetői feladatok ellátásával. Erre tekintettel korábbi kereset-kiegészítését visszavonták, és részére havi 40 000 forint vezetői pótlékot állapítottak meg. A munkáltató a 2015. szeptember 1. napján munkaköri leírásban meghatározta a felperes feladatait.

[4] A felperes pályázati eljárás eredményeképpen 2018. szeptember 1. napjától 2021. augusztus 31. napjáig ismét vezetői megbízást kapott a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői feladatok és egyben a gazdasági vezetői feladatok ellátására, a vezetői pótlék változatlanul havi 40 000 forint összegben való megállapítása mellett.

[5] Az alperesnél 2020. szeptember 11. napjától tanú2 lett a kancellár, aki a felperes felett a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személy volt.

[6] Az alperes rektora, (rektor neve) és tanú2 kancellár 2020. október 14. napján kelt előterjesztésben kezdeményezte a szenátus előtt az alperesi SZMSZ módosítását, azon indokolással, hogy az SZMSZ 41/F. § (4) bekezdésének rendelkezése – miszerint a Gazdasági Kontrolling Iroda vezetője egyben az alperes gazdasági vezetője – nem felel meg az államháztartásról szóló törvény végrehajtására kiadott 368/2011. (XII.31.) Korm.rendelet (továbbiakban: Ávr.) előírásainak. Az Ávr. 11. § (1) bekezdés a) pont alapján a költségvetési szerv gazdasági vezetője vezeti és ellenőrzi a gazdasági szervezetet. Az alperesnél a gazdasági szervezetet feladat- és hatáskör gyakorlása alapján a Gazdasági és Kontrolling Iroda, valamint a Vagyongazdálkodási Központ Vagyongazdálkodási Irodája alkotja, és a jogszerű működés biztosítása érdekében szükséges olyan gazdasági vezetői beosztást létesíteni, amelynek betöltésével biztosított – egy esetleges jövőbeni szervezeti átalakítás megvalósításáig – a szervezeti egységek működésének irányítása, ellenőrzése.

[7] Az alperes szenátusa xxx számú határozatával 2020. október 22. napi hatályba lépéssel elfogadta az alperesi SZMSZ módosítását, amelynek keretében hatályon kívül helyezte az SZMSZ 41/F. § (4) és (4a) bekezdéseit, és egyidejűleg beiktatta a gazdasági vezető beosztást szabályozó 41/H. §-t. A módosítás értelmében nem a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetője az alperes gazdasági vezetője, és a gazdasági vezető irányítja és ellenőrzi az alperes gazdasági szervezete, azaz a Gazdasági és Kontrolling Iroda, valamint a Vagyongazdálkodási Központ Vagyongazdálkodási Iroda működését.

[8] Az alperes 2020. október 21. napján kelt intézkedésében tájékoztatta a felperest a szenátus határozatáról és 2020. október 22. napjával visszavonta a Gazdasági és Kontrolling

Iroda vezetésére adott, egyben a gazdasági vezető vezetői beosztás ellátására kiadott megbízást. A felperes a vezetői megbízása visszavonásáról rendelkező munkáltatói intézkedés átvételével egyidejűleg kérte annak indokolását.

[9] Az alperes 2020. október 27. napján a felperes vezetői megbízása visszavonását a következőkkel indokolta:

„A kancellári feladatkör átadás-átvételét követően elkezdődött intézményi szabályozottság felülvizsgálata egyik lépéseként a szenátus xxx számú határozatával 2020. október 22-i hatályba lépéssel elfogadta a Alperes Szervezeti és Működési Szabályzatának (a továbbiakban: SZMSZ) módosítását, amelynek keretében sor került a gazdasági vezető, vezető beosztás újraszabályozására.

2020. október 22. napjától a Alperesen a gazdasági vezetői feladatokat nem a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetője látja el. (...)

Tekintettel arra, hogy az Ön részére kiadott irodavezetői, egyben gazdasági vezetői beosztás a továbbiakban nem felel meg az SZMSZ rendelkezéseinek, a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetésére kiadott vezetői megbízása, egyben a gazdasági vezetői beosztás ellátására kiadott megbízása visszavonásra került.”

[10] Az alperes a vezetői megbízás visszavonása után a felperest kinevezése szerinti ügyvivő szakértői munkakörben foglalkoztatta, 2020. november 5. napi keltezésű munkaköri leírásban meghatározta részére a feladatait.

[11] A felperes 2020. november 16. napjától 2021. május 7. napjáig keresőképtelen állományban volt.

[12] Az alperes 2021. augusztus 1. napjával a Alperesért Alapítvány fenntartásába került. A munkáltató értesítette a felperest, hogy a fenntartóváltás következtében 2021. augusztus 1. napján a közalkalmazotti jogviszonya munkaviszonnyá alakult át.

[13] A munkáltató 2022. április 8. napján kelt, és ugyanezen a napon közölt azonnali hatályú felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette.

[14] A felperes módosított – és a fellebbezés szempontjából lényeges – kereseti kérelmében a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992.évi XXXIII. törvény (továbbiakban: Kjt.) 23. § (5) bekezdésére figyelemmel kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a vezetői megbízása jogellenes visszavonásának jogkövetkezményeként vezetői beosztásában történő tovább foglalkoztatására, és 2020. október 23. napjától 2021. augusztus 31. napjáig bruttó 167 143 forint elmaradt vezetői pótlék megfizetésére. A felperes másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy a vezetői megbízás szerinti továbbfoglalkoztatás hiányában a bíróság kötelezze az alperest az eredeti ügyvivő szakértő munkakörben történő tovább

foglalkoztatására és 2020. október 23. napjától 2020. december 31. napjáig bruttó 34 286 forint elmaradt keresetkiegészítés megfizetésére. A felperes bejelentette a perköltség iránti igényét, hivatkozással a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja rendelkezésére.

[15] A felperes álláspontja szerint a munkáltató nem valós és nem okszerű indokokkal intézkedett az irodavezetői megbízása visszavonásáról, mivel az SZMSZ módosítása nem szüntette meg azt a beosztást, amelyre a határozott idejű vezetői megbízása szólt. Valótlan az alperes azon állítása, hogy a 2020. október 22. napja előtt hatályos SZMSZ 41/F. § (4) bekezdés szerinti szabályozás nem felelt meg az Ávr. előírásainak, az egyetem felépítése és vezetése ugyanis nem volt jogszabálysértő. A 2020. október 22. napjától hatályos SZMSZ módosítás folytán érdemi változás nem történt a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezető és a gazdasági vezető személyében, mindkét tisztség megmaradt, mindkettőt a kancellár irányítja. Nem valós, hogy 2020. október 22. napjától az alperesnél a gazdasági vezetői feladatokat nem a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetője látja el és kiemelte, hogy az SZMSZ módosítás, amely ezen rendelkezést és szervezeti változást tartalmazza, ténylegesen csak 2021. augusztus 1. napjával lépett hatályba. Állította, hogy az SZMSZ módosításának hátterében kizárólag az állt, hogy erre hivatkozással a kancellár a vezetői megbízásából felmentse, amely mögött a személye és magatartása, konkrétan a jelenlegi kancellár és a közte lévő pénzügyi ellenjegyzéssel összefüggő szakmai konfliktus állt. A vezetői megbízás visszavonása során az alperes joggal való visszaélést valósított meg, mivel célja az volt, hogy ne rendelkezzen pénzügyi ellenőrzési jogkörrel, melynek alátámasztására hivatkozott arra is, hogy 2021. május 10. napjától a munkáltató a részére konkrét feladatot nem adott, a többi munkavállalótól mind helyileg, mind munkaszervezetileg elszigetelték.

[16] Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására és a felperesnek az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti perköltségben való marasztalására irányult.

[17] Az alperes a keresetet jogalapjába vitatta, összecszerűségében nem. Állította, hogy a vezetői megbízás visszavonásának indoka valós és okszerű volt. A 2020. október 22. napja előtt hatályos SZMSZ 41/F. § (4) bekezdés szerint a gazdasági vezetői feladat a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetőjére volt delegálva, aki azonban nem irányította, vezette és ellenőrizte az Ávr. előírásainak megfelelően az egész gazdálkodási szervezetet, hanem csupán a Gazdasági és Kontrolling Irodát. Az SZMSZ módosítás célja az volt, hogy olyan gazdasági vezető, azaz vezető beosztás létesüljön, amelynek betöltésével biztosított a gazdasági szervezetet alkotó szervezeti egységek működésének vezetése, ellenőrzése és irányítása. Elismerte, hogy a szervezeti változás 2021. augusztus 1. napjától valósult meg ténylegesen, azonban már 2020. október 22. napján a gazdasági vezető vezetői beosztást kialakította és a feladatait is megállapította. Hangsúlyozta, hogy nem a 2021-ben megvalósult szervezeti változás képezte az irodavezető, egyben a gazdasági vezető vezetői megbízás visszavonásának jogalapját és a személyi és szervezeti változás időbeli eltérése nem eredményezi a vezetői megbízás visszavonásának jogellenességét.

Az alperes vitatta a joggal való visszaélést és konkrétan azt, hogy az SZMSZ módosítás célja a felperes személyének a vezetői pozícióból történő elmozdítása volt.

[18] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 24 000 forint perköltséget, emellett megállapította, hogy a feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint, miután a vezetői megbízás bizalmi jellegű, a közalkalmazotti jogviszony fennmaradása mellett annak visszavonásához a törvény nem követel meg olyan nyomós okot, illetve kötelezettségszegést, mint amelyet a munkáltatónak a jogviszony megszüntetése, vagy a fegyelmi intézkedése esetén kell igazolnia (Kúria Mfv.I.10.775/2008/3. számú határozat). A vezetői megbízás visszavonása indokaként hivatkozott SZMSZ módosítás abból a szempontból volt lényeges, hogy kettéválasztotta, vezetői szintén elkülönítette egymástól az irodavezető és a gazdasági vezető vezetői beosztásokat, azaz az önálló gazdasági vezető irányítja és ellenőrzi az egyetem gazdasági szervezetének működését, ezen belül a Gazdasági és Kontrolling Irodát, valamint a Vagyongazdálkodási Központ Vagyongazdálkodási Irodát. Az SZMSZ módosítás nem szüntette meg az irodavezető és a gazdasági vezető beosztást, azonban azokat egymástól elkülönítette, emiatt a felperes vezetői megbízás alapján betöltött irodavezetői és egyben gazdasági vezetői beosztása nem felelt meg az SZMSZ módosítása után az intézményi szabályozásnak. Önmagában az, hogy ténylegesen csak 2021. augusztus 1. napjával, a gazdasági vezető vezető beosztás újraszabályozását követően valósult meg a szervezeti változás, nem teszi jogellenessé a felperes vezetői megbízása visszavonását, mivel az alperes azt nem a szervezeti változással, hanem a szenátus döntésével indokolta. A vezetői megbízás visszavonása jogszerűségének vizsgálatán – így a munkaügyi peren – kívül esik az alperesre kötelező szenátusi döntés, mint nem munkáltatói jogkörben hozott döntés jogszerűségének, célszerűségének vizsgálata.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta a joggal való visszaélés tilalmának megsértését is, melynek körében megállapította, hogy a bizonyításra kötelezett felperes nem bizonyított olyan többlétevényállási elemet, amely ezen hivatkozását alátámasztotta volna.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes fellebbezést nyújtott be és kérte annak megváltoztatását akként, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2020. október 23. – 2021. augusztus 31-ig terjedő időre elmaradt vezetői pótlék címén 167 143 forint megfizetésére. A felperes a másodlagos kereseti kérelmét az ügyvivő szakértői munkakörben történő tovább foglalkoztatásra nézve nem tartotta fenn.

[21] A fellebbezés indokai szerint az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás, a munkakörét illetően hiányos, abból nem derül ki, hogy a felperes mely munkakörét nem érintette a munkáltató intézkedése, emellett az alperes az irodavezetői és egyben gazdasági vezetői munkaköri feladatait az Mt. 46. § (1) bekezdésére hivatkozással beemelte a kinevezési okiratába. Iratellenesnek tekintette az elsőfokú bíróságnak az alperesi SZMSZ módosítás 2020. október 20-ai hatályba lépésének megállapítását is, mivel az csak 2021. augusztus 1. napi hatállyal következett be, így a vezetői megbízás visszavonásának indoka, azaz a szervezeti átalakítás csak ekkor hatályosult. Továbbra is állította, hogy egy hatályba nem lépett szervezeti változás alapján hozta meg a munkáltató a személyi jellegű

döntését, amelynek egyetlen indoka volt, hogy a kancellár nem kívánt a felperessel dolgozni. Utalt arra is, hogy a gazdasági vezetői pályázat kiírására csak a 2021. augusztus 1. napja után került sor, az SZMSZ módosítására vonatkozó szenátusi határozatot követően is egy személy látta el a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetését, valamint a gazdasági vezetői beosztást, azaz a két vezetői megbízás nem vált szét és a Vagyongazdálkodási Iroda gazdasági vezető általi irányítása csak 2021. augusztus 1. napját követően valósult meg. Nem tekintette helytállónak a bíróság azon érvelését sem, hogy a bíróság nem vizsgálhatta a szenátus döntését, illetve annak jogszerűségét, annak ellenére, hogy a munkáltató a döntését erre a szenátusi határozatra alapította.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és a felperes marasztalását a másodfokú eljárással felmerült perköltségében az IM rendelet 3. § (5) bekezdés alapulvételével, áfa megállapítása nélkül.

[23] A fellebbezési ellenkérelmében fenntartotta az elsőfokú eljárás során képviselt álláspontját, mely szerint a felperes irodavezetői, egyben gazdasági vezetői megbízása visszavonásának indoka nem a szervezeti változás, hanem a gazdasági vezető, mint vezető beosztás újraszabályozása volt, amely az SZMSZ 2020. október 20. napi szenátusi határozattal elfogadott módosítása keretében valósult meg. A szenátusi döntés nem szervezeti változásra vonatkozott. A szervezeti változás a gazdasági vezető, vezető beosztás újraszabályozását követte, amelyre irányuló előterjesztést az egyetem szenátusa 2021 tavaszán tárgyalta, majd 2021. augusztus 1. napján hatályosult. A gazdasági vezető, mint új vezetői beosztás az SZMSZ normatív rendelkezéseinek módosítását jelentette, amelynek hatályba lépése 2020. október 22. napja volt. Ez független volt a szervezeti változástól, hiszen a szervezeti felépítés módosítása nélkül is újraszabályozható a vezetői beosztás, a vezetői feladat- és hatáskör. A szenátus az SZMSZ módosításával azt a feladatellátást fogadta el, amellyel ketté vált a gazdasági vezető és irodavezető feladatkör.

Az alperes tévesnek találta a felperes iratellenességre vonatkozó fellebbezési érvelését, mivel az előterjesztésből, és az ennek eredményeképpen történt SZMSZ módosításból egyértelműen megállapítható, hogy a gazdasági vezető 2020. október 22. napjától irányította és ellenőrizte az egyetem gazdasági szervezetét, ezen belül a Gazdasági és Kontrolling Irodát, valamint a Vagyongazdálkodási Központ Vagyongazdálkodási Irodáját. A megbízott gazdasági vezető 2020. október 23. napjától ellátta az SZMSZ 41/H. § által megjelölt feladatokat.

Az alperes valótlannak értékelte a felperes azon állítását is, mely szerint nem vált ketté a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői és gazdasági vezetői megbízás. A Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői beosztása nem lett meghirdetve, annak vezetésére megbízást sem adott ki az alperes, az átmeneti időtartam alatt, 2020. október 23. napjától a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetésével összefüggő feladatokat a megbízott gazdasági vezető látta el a munkaköri leírásában szereplő munkaköri feladatként.

A 2015. szeptember 1. napjától kiadott irodavezetői és egyben gazdasági vezetői megbízás a Kjt. 23. § (1) bekezdés szerinti megbízás volt, amelynek feltétele, hogy a közalkalmazott – kinevezés szerinti munkaköre mellett – ellátja a vezetői beosztásból eredő feladatait is. A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a kinevezési okiratába beemelésre kerültek a vezetői munkaköri feladatai.

[24] A felperes fellebbezése megalapozott.

[25] Az elsőfokú eljárásban lényeges eljárási szabálysértés nem történt, ezért az ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdés alapján a felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

[26] Az ítéltábla elsődlegesen rögzíti, hogy az elsőfokú bíróságnak a keresetkiegészítés címén bruttó 34 286 forint megfizetésére irányuló keresetet elutasító ítéleti rendelkezését a fellebbezés nem érintette, erre figyelemmel az ítéltábla a másodfokú eljárás során kizárólag a vezetői megbízás visszavonása jogellenességét vizsgálta.

[27] Ebben a körben az ítéltábla elsődlegesen a Pp. 346. § (4) bekezdésben írtakra hivatkozik, mely szerint az ítélet indokolása rögzíti a bíróság által a bizonyítási eljárás eredményeként a Pp. 279. § szerinti mérlegeléssel megállapított tényállást, amely azonban csak az adott ügy eldöntése szempontjából releváns tényekre terjed ki. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azonban hiányosnak találta, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint egészíti ki:

[28] A felperes 2015. szeptember 1. napján kelt munkaköri leírása szerint a munkavégzési helye (szervezeti egység) a Gazdasági és Kontrolling Iroda, munkaköre ügyvivő szakértő, beosztása gazdasági vezető volt. A feladata az SZMSZ 41/F. §-ban meghatározott, valamint a munkáltató ügyrendjében szereplő, a Gazdasági és Kontrolling Iroda feladatkörébe tartozó tevékenységek irányítása és koordinálása volt.

Az alperesi SZMSZ 2017. július 27. napjától hatályos 41/F. § (4a) bekezdése értelmében a gazdasági vezető feladatait a kancellár irányítása és ellenőrzése mellett látta el. Az Ávr. 55. § (2) bekezdése alkalmazása tekintetében pénzügyi ellenjegyzési jogot gyakorolt, és ennek átruházásra volt jogosult a hatályos jogszabályok és egyetemi szabályzatok figyelembevételével, továbbá ellenőrizte az Ávr. 9. § (1) bekezdésében foglalt feladatok teljesítését.

Az alperes a Kjt. 20/A. § alapján pályázatot hirdetett a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezető és gazdasági vezető beosztás ellátására 2018. szeptember 1. és 2021. augusztus 31. napja közötti időtartamra. Pályázati feltételként szabta meg, hogy a vezető beosztás ellátására megbízást az kaphat, aki az alperessel ügyvivő szakértő munkakörben, közalkalmazotti jogviszonyban áll, vagy a megbízással egyidejűleg ügyvivő szakértő munkakörbe kinevezhető.

A felperes 2018. szeptember 1. napjától történt vezetői megbízására tekintettel új munkaköri leírást nem kapott.

Az alperes 2020. augusztus 1. napjától fennálló szervezeti felépítése szerint a kancellár alá rendelten működött a belső ellenőrzési vezető, a Gazdasági és Kontrolling Iroda, a Vagyongazdálkodási Központ és – ez utóbbinak mellérendelten – az Igazgatási és Humánpolitikai Központ.

Az alperes 2021. augusztus 1. napjától fennálló szervezeti felépítése szerint a kancellár alá rendelten működött a vállalati kapcsolatokért és innovációért felelős főigazgató, a belső ellenőrzési vezető, az Igazgatási és Humánpolitikai Központ, a Gazdasági Igazgatóság és a Kommunikációs és Marketing Iroda. A Gazdasági Igazgatósághoz tartozott a Gazdasági Iroda, a Vagyongazdálkodási Iroda és az Informatikai Szolgáltató Iroda.

tanú2 kancellár 2020. október 21. napján kelt intézkedésében értesítette a felperest, hogy a pénzügyi ellenjegyzésre jogosító megbízását 2020. október 22. napjával visszavonja.

Az SZMSZ 2020. október 22. napjától hatályba lépett módosítását követően az alperes a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői beosztására pályázatot nem hirdetett, annak élére megbízott vezetőt sem bízott meg. tanú2 kancellár 2020. október 23. napjától egy évre megbízta dr. Szepessyné Hegedűs Évát a gazdasági vezető beosztás ellátásával, aki a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői feladatokat is megkapta munkaköri leírásában.

Az alperesi szervezeti változást is eredményező SZMSZ módosítás hatályba lépésének időpontja 2021. augusztus 1. napja volt, az ennek alapjául szolgáló szenátusi ülésre 2021. április 27. napján került sor.

2021. augusztus 1. napjától az alperes szervezetében a gazdasági vezető irányítása alá került a Gazdasági Iroda (korábban Gazdasági és Kontrolling Iroda). Ezt követően az alperes pályázatot írt ki a Gazdasági Iroda irodavezetői beosztására, amelyre 2021. december 1. napjáig pályázat nem érkezett.

tanú3 2021. október 1. napjától kapott vezetői megbízást, mint az alperes gazdasági vezetője.

[29] Az így kiegészített tényállással az elsőfokú bíróság ítélete alkalmas volt a felülbírálatra.

[30] Az ítéltábla vizsgálta az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetést, és a felperes vezetői megbízás visszavonása jogszerűsége tekintetében – a fellebbezésre figyelemmel – az alábbiakat állapította meg:

[31] A perrel érintett 2018. szeptember 1. napjától történt vezetői megbízás időpontjában hatályos Kjt. 21. § (3) bekezdése szerint a kinevezési okmánynak tartalmaznia kell a közalkalmazott munkakörét, a besorolásának alapjául szolgáló fizetési osztályt és fokozatot, az illetményét és a munkavégzés helyét. (...) A kinevezési okmányban más, a közalkalmazotti jogviszonyt érintő kérdés is meghatározható.

[32] A Kjt. 23. § (1) bekezdés értelmében a magasabb vezetői, illetve vezetői feladatellátás magasabb vezető, illetve vezetői beosztásra történő megbízással (a továbbiakban: megbízott vezető) történik, melynek feltétele, hogy a közalkalmazott – a kinevezés szerinti munkaköre mellett – látja el a magasabb vezetői, illetve vezetői beosztásból eredő feladatait.

[33] Az ítéltábla megállapítása szerint azonban a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az alperes a kinevezésébe beemelte a vezetői megbízását a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 46. § (1) bekezdés alapján. A bírósági gyakorlat egységes annak megítélésében, hogy amennyiben a közalkalmazott vezetői munkát végez, az akkor is vezetői beosztás ellátásával való megbízásnak minősül, ha esetlegesen a kinevezésében a vezetői beosztást munkakörként jelölték meg (EBH.2004.1156). Az iratok alapján azonban az látható, hogy a felperes kinevezése ügyvivő szakértő munkakörre szólt, és nem Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői munkakörre vagy beosztásra. A felperes a Kjt. 23.§ (1) bekezdése alapján a kinevezése szerinti munkaköre mellett a Kjt. 21.§ (3) bekezdés szerint a 2015. április 30. napján kelt kinevezési okmányban kapott megbízott irodavezetőként vezetői megbízást, a 2018. szeptember 1. napjától történt vezetői megbízás pedig nem a kinevezés módosításaként, hanem külön okiratban közölt vezetői megbízással valósult meg.

[34] A peres eljárás során a vezetői megbízás visszavonása jogszerűségét, az indok valóságát és okszerűségét az alperesnek kellett bizonyítania. A vezetői megbízás visszavonása esetén az indokolási kötelezettséggel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytálló hivatkozása szerint, irányadó az MK. 95. számú állásfoglalás, melynek az I.a) pontja rendelkezésének – a perbeli tényállásra értelmezett – tartalma szerint a bíróság a vezetői megbízás visszavonása miatt indult munkaügyi jogvitában abban az esetben is megállapítja a megbízás visszavonása jogellenességét, ha a munkáltató intézkedésének indoka megfelel a valóságnak, de nem okszerű. Okszerűnek akkor tekinthető egy tényszerűen, tehát valóban fennálló indok, ha abból elfogadhatóan lehet arra következtetni, hogy emiatt a közalkalmazott vezetői megbízásból eredő feladatellátására a munkáltatónál a továbbiakban nincs szükség.

[35] Az ítéltábla azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy az alperesnél 2018. szeptember 1. napjától az SZMSZ és az alperes tényleges szervezeti felépítése szerint önálló gazdasági vezető vezetői beosztás nem volt, ebből következően arra vonatkozóan vezetői megbízás sem volt adható. Az alperesi SZMSZ 41/F. § rendelkezése, valamint a felperes részére a 2018. szeptember 1. napjától adott vezetői megbízás a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezető vezetői beosztásból eredő feladatainak ellátására vonatkozott. Az a tény, hogy a Gazdasági és Kontrolling Iroda vezetése az SZMSZ 41/F. § (4) bekezdés és (4a) bekezdés szabályai szerint egyben gazdasági vezetői feladatot is jelentett, nem járt azzal a következménnyel, hogy a felperesnek adott irodavezetői vezetői megbízás az alperesi szervezetben nem létező gazdasági vezető vezetői beosztásra is vonatkozott. Ez független attól is, hogy az alperes a pályázatot akként írta ki, hogy a két vezető beosztást egymás mellett nevesítette.

[36] Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperes vezetői megbízása időpontjában és annak visszavonása időpontjáig az Ávr. 11. § (2) bekezdése lehetővé tette, hogy amennyiben a gazdasági szervezet feladatait az Ávr. 9. § (3) bekezdésében foglaltak szerint több szervezeti egység látja el, gazdasági vezetőnek e szervezeti egységek vezetőinek irányítását végző, ennek hiányában a szervezeti és működési szabályzatban megjelölt személyt kell tekinteni. Ennek megfelelően az alperesi állásponttal szemben 2020. október 22. napját megelőzően az alperesi SZMSZ 41/F. § (4) bekezdése az Ávr. rendelkezésével

összhangban jelölte meg a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetőjét az alperes gazdasági vezetőjeként.

[37] Az ítéltábla azonban osztotta az elsőfokú bíróság azon jogkövetkeztetését, mely szerint a munkaügyi perben nem volt vizsgálható a szenátus nem munkáltatói jogkörben hozott döntésének jogszerűsége, és az a munkáltatói jogkör gyakorlóját is köti.

[38] A szenátus határozata ugyanakkor – a 2020. október 22. napjától hatályos SZMSZ módosítás – fenntartotta a Gazdasági és Kontrolling Irodára vonatkozó SZMSZ 41/F. § rendelkezését, abból csak kivette a (4) bekezdés és (4a) bekezdés rendelkezését, és 41/H. § alatt külön szabályozta a gazdasági vezető vezetői beosztást. A felperes Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői vezetői megbízása – annak ellenére, hogy egyben az akkor hatályos SZMSZ 41/F. § (4) bekezdés rendelkezésének megfelelően gazdasági vezetői feladatellátást is jelentett – nem minősült gazdasági vezető vezetői megbízásnak, ezért az ítéltábla álláspontja szerint az alperes a gazdasági és kontrolling irodavezető vezetői megbízást okszerűen nem vonhatta volna vissza arra hivatkozással, hogy a szenátus határozata az SZMSZ módosítását elfogadta, és az új intézményi szabályozásnak nem felel meg a felperes vezetői beosztása. Az alperesi SZMSZ – és a felek egyező nyilatkozatai – alapján a Gazdasági és Kontrolling Iroda, mint szervezeti egység fennmaradt, annak vezetésére az alperes pályázatot nem írt ki, megbízott vezető nem jelölt ki. A gazdasági vezető vezetői beosztás újraszabályozásának megfelelően ugyanakkor a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetőjének személye elvált a gazdasági vezető személyétől, de az egy évre megbízott gazdasági vezető látta el a Gazdasági és Kontrolling Iroda irodavezetői feladatait is.

[39] A fentiekből következően a rendelkezésre álló bizonyítékok így azt a tényt alátámasztották, hogy a vezetői megbízás visszavonása indokaként hivatkozott szenátusi határozat valóban eredményezett személyi változást, azonban az ítéltábla álláspontja szerint ez okszerűen nem eredményezhette a felperes irodavezetői megbízása visszavonását. A szenátus határozatának következményeként csak új vezetői szintet, új beosztást hoztak létre a gazdasági vezető meghatározásával, de a felperes az alperesi SZMSZ-nek és az alperes tényleges szervezeti felépítésének megfelelően elláthatta volna továbbra is az irodavezetői vezetői beosztásból eredő feladatait azzal, hogy ezen feladatkörből kikerül a gazdasági vezetői feladatok ellátása. Az ítéltábla ehhez hangsúlyozza azt is, hogy a felperes vezetői pályázata idején csak irodavezetői beosztásra írhatta volna ki az alperes a pályázatot, hiszen a szervezeti szabályozásból adódóan gazdasági vezető nem létezett, az ez utóbbi munkakörhöz kapcsolódó feladatokat a felperes munkaköri leírása kellett volna csak hogy tartalmazza az SZMSZ-szel összhangban.

[40] A felmondás indokolásával kapcsolatban kialakult bírói gyakorlat eredményeképpen amennyiben a vezetői megbízás visszavonásának indoka bár valós, de abból okszerűen nem következik a munkáltató által hozott döntés, az intézkedés jogellenes.

[41] Az ítéltábla a fentiekre figyelemmel nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a vezetői megbízás visszavonása jogszerűségét megállapító jogi érvelésével, különös figyelemmel arra, hogy a vezetői megbízás visszavonása indokának a visszavonás időpontjában kell valósan és okszerűen fennállnia.

[42] Amennyiben a bíróság a jogellenességet megállapítja, a közalkalmazottat - kérelmére - az eredeti magasabb vezető, illetve vezető beosztásában kell továbbfoglalkoztatni, kivéve akkor, ha a jogvita elbírálásáig a megbízás visszavonás nélkül is megszűnt volna, ezen túlmenően a vezetői pótlék elmaradt összegét a közalkalmazott részére meg kell téríteni (Kjt. 23. § (7) – (8) bekezdése), amennyiben pedig a közalkalmazott a visszahelyezését nem kérte a Kjt. 23. § (9) bekezdése szerint őt a vezetői pótlék határozott idő leteltéig járó, de legfeljebb hat hónapra számított összege illeti meg.

[43] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata szerint eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét annak fellebbezett részében megváltoztatta, és a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalta az alperest – az általaösszecszerűségében nem vitatott – vezetői pótlék megfizetésében, valamint az IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés, valamint 4/A.§ alapján az elsőfokú perköltség viselésében.

[44] Az eredményesen fellebbező felperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem számított fel, így ebben a körben az ítéltábla a döntést a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte.

[45] A perben a feleket a költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog illette meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § f) pont alapján az alperes teljes személyes illetékmentességben részesülő fél, ezért az első- és másodfokú peres eljárás illetékét az állam viseli.

Debrecen, 2022. november 29.

Dr. Tass Edina s. k. a tanács elnöke, Dr. Paulik Andrea s. k. előadó bíró,
Dr. Répássy Árpád s. k. bíró